

OPONENTURA

Téma: Ven z města
Autorka práce: Bc. Karolína Holánková
Vedoucí práce: doc. Ing. arch. Miroslav Cikán

Diplomová práce je komplexní dílo. Kromě toho, že řeší nějaký problém, který si autorka vytyčila (v tomto případě hlavně ona sama, což už je samo o sobě tvůrčím gestem), má konkrétní výstup ve formě věci – knihy. A zde je třeba konstatovat, že je to špičkově odvedená práce. Je radost se knihou probírat.

Obava

Na úvod prezentace autorka kromě ambice vyslovuje i obavu, čehož si velmi vážím. Je asi nevyhnutelné, aby v řešené oblasti postupem času vznikalo turistické zázemí. Práce řeší, co je možné udělat, jaký může autorka provést zásah, aby se krajina zpřístupnila člověku, ale zároveň nezanikly existující kvality. Autorka ukazuje minimální formu možného zázemí a vylučuje přehnanou podlézavost a atraktivitu, což by mohlo a mělo přinést pozitivní vliv do úvah, jak dále území zpřístupňovat. V tom vidím hlavní přínos práce.

Zkoumání

Analytická část práce je rozsáhlá. Domnívám se, že autorka dobře vyhodnotila míru a formu zásahů.

Architektura

Oceňuji jistou střídmost objektů. U útulen a chat je pochopitelná a na místě. Je žádoucí, aby všechny objekty budoucího zázemí promlouvaly jednotným jazykem.

Je třeba ale být na pozoru, aby se ze střídmosti nestala banalita. Nejproblematictější je podle mě objekt obytného domu v rámci usedlosti v Teslínech. Nerozumím dispozici (proč je obytná část obrácená na sever do ulice) ani vztahu konstrukce k celku. Konstrukce je ve výkresech místy ve tmě, místy najdeme nějaký náznak skladeb, které ale příliš nedávají smysl (stropy). Jen velmi těžko si představuji, jak má být dům v daných dimenzích vystavěn. Nemusel by to být zásadní problém, kdyby autorka na specifičnost konstrukce sama v práci nekladla důraz. Provoz zase nevytváří dostatečný distanc mezi obyvateli a návštěvníky (proč návštěvníci obývají prostor nad domácími?). Chybí mi větší specifičnost návrhu, jistý druh jednoty a nezaměnitelnosti. Jde o konvenční stavení sestavené z lehce nekonvenčních materiálů, vzájemně se nedeterminují.

Umím si představit, že by se autorka v návrhu zastavila u obecného schématu a použila jej jako jistý druh vzoru/manuálu. Druhá cesta je propracovat konkrétní návrh do detailu. Návrh ale ustrnul někde na půli cesty. Není ani dostatečně obecný, ani perfektně propracovaný.

Závěrem

Autorka si vybrala rozsáhlé téma, které zahrnuje celek i detail. Oceňuji celý proces uvažování i

závěry, ke kterým došla. Z části výsledné architektury jsem lehce v rozpacích, drobné objekty fungují lépe než ty větší. Zároveň hned dodávám, že to pro mě není těžiště práce.

Možná témata k debatě:

Do jaké míry vychází navržená architektura z lokálních forem? Do jaké míry se podřizuje převzatým detailům? Co je autorčin hlavní autorský přínos?

Práci studentky Karolíny Holánkové hodnotím za C.

Ve Znojmě 22.6. 2020

Ing. arch. Jan Hora